

TOLBERTER ERF

Nummer 2
Maart 2022

In dit nummer:

1. 't Zel weer veujoar worden
2. Wél resultaat, maar géén geld! ♦ Wederom zwaar financieel jaar voor CazemierBoerderij ♦ Oktober Kindermaand
3. Aangeboden erfgoed ♦ Project Vrijheid verstopt in beton
4. Hannekemaaiers, ook dicht bij huis
5. Donateursmiddag op 2 april 2022 ♦ Opening
6. Diepvries in Tolbert
7. Exposities Quilts ♦ CC-Races ♦ Gerriet
8. Huiskamerproject in wording

't Zel weer veujoar worden

Wie kent dit lied van Ede Staal niet, een Grunneger Troostlaidje. Ik ben geen Groninger maar een oprjochte Fries, maar dit lied gaat door taalbarrières heen, over grenzen heen, het ontroert, verbindt en geeft ook hoop.

Als ik naar buiten kijk hoor ik de Poiesz-banners klapperen in de storm en slaat de regen tegen het (zolder)raam. En dan denk ik: zal het ooit weer voorjaar worden? Ja, zegt Ede Staal: "Ik roek 't aan de lucht en d'eerste holtdoef vlugt. Mor 't komt aaltied wel goud."

En dan denk ik ook onwillekeurig aan de Covid-19 pandemie. Komt dat nog goed, wordt het leven weer 'normaal'?

Minister Kuipers kondigde vanavond verregaande openstellingen aan, het lijkt erop dat het wat Covid betreft lente wordt. We snakken er naar en dat geldt ook voor de CazemierBoerderij. De deuren van de Oudheidkamer Fredewalda gaan weer open, er is een expositie van Offe Bottinga met 3D-knipsels, en we kunnen weer gasten ontvangen voor feestjes en partijtjes, maar ook voor vergaderingen en ontspanning.

Het is ook goed om elkaar weer te ontmoeten, vrijwilligers, donateurs en bestuur, we zien er naar uit op 2 april op de donateursmiddag.

't Zel weer veujoar worden.

Tolbert, 15 februari 2022.

♦ Meindert Bouma, voorzitter

Sinds de heropening na de corona-perikelen is gedurende februari en maart een tentoonstelling ingericht met werk van Offe Bottinga uit Roden.

Velen kennen wel die fraaie kerstkaarten, waarbij de afbeelding in laagjes opgebouwd is tot een 3D-plaatje.

"Kijkdooscreaties in de vorm van schilderijen met dieptewerking", zo noemt de heer Bottinga ze. Deze vorm van werken met papier wordt met een moeilijk woord ook wel 'decoupage' genoemd.

Voor zijn werk kiest hij veelal de romantische afbeeldingen van Anton Pieck en Cornelis Jetses.

De expositie is aangevuld met oude leesboekjes, schoolspulletjes en spelletjes.

WEL resultaat, maar GEEN geld!

Door corona was 2021 ook financieel geen jaar om over naar huis te schrijven. Een ander triest voorval leidde in 2021 voor Fredewalda wél tot een resultaat.

Het trieste voorval was dat een verstrekker van een krediet aan Fredewalda overleed. Aan het krediet waren geen specifieke voorwaarden verbonden waardoor dit krediet voor de totale schuld voor de wettige erfgenamen direct opeisbaar werd. Echter, Fredewalda had niet de financiële middelen om dit krediet af te lossen.

De erfgenamen, negen personen in getal, wisten niet dat zij erfgenaam waren en wisten ook niet van het bestaan van Fredewalda. Kortom, een lastige situatie waarin Fredewalda met open vizier via de executeur de nodige uitleg moest geven en met voorstellen moest komen. Van het uitstaand krediet werd ieder jaar door een gift van de overleden kredietverstrekker een deel afgelost.

Dit gaf een mogelijkheid om met een voorstel naar de erfgenamen te komen. Namelijk: afzien van invordering van het krediet door kwijtschelding. De reden hiervoor was dat de kredietverstrekker een warm hart voor Fredewalda en de CazemierBoerderij had met de intentie om het krediet geheel met jaarlijkse giften af te lossen.

Van de erfgenamen hebben acht personen deze intentie gerespecteerd en hun deel van de invordering aan Fredewalda kwijtgescholden. HULDE. Aan de negende erfgenaam is de deelvordering uitbetaald. Hiermee is het uitstaande krediet van de overleden kredietverstrekker geheel uit de boeken van Fredewalda verdwenen en vereffend.

Een mooi resultaat. Maar het saldo van de bankrekening werd er niet door verhoogd.

Fredewalda is zeer dankbaar voor de intenties van deze kredietverstrekker en heeft groot respect voor hetgeen deze persoon voor het financiële wel en wee van Fredewalda heeft betekend. HULDE.

♦ *Simon Riepma*

Oktober Kindermaand

Ieder jaar wordt in het Noorden van ons land 'Oktober Kindermaand' gehouden. Culturele instellingen organiseren elk weekend leuke activiteiten voor kinderen, waar ze gratis aan mee kunnen doen. Het doel: kinderen op een kindvriendelijke manier kennis laten maken met musea en andere culturele instellingen.

In de CazemierBoerderij hebben kinderen onder leiding van beeldend kunstenaar Anneke Ekhart schilderwerkjes gemaakt in de pointillistische techniek. Heel kleurig. Als tegenstelling heeft Anneke de deelnemertjes haar kunstwerk op de silo laten zien, wat in grijstinten is uitgevoerd en uitgelegd dat ieder kunstwerk een bepaalde sfeer oproept, afhankelijk van het onderwerp. Een stukje kunstbeleving in een historisch jasje!

Wederom zwaar financieel jaar voor Cazemier-Boerderij

Door maatregelen tegen corona die een deel van het jaar van kracht waren, is het financiële resultaat over 2021, net als in 2020, op een fors negatief resultaat uitgekomen.

In de begroting voor het jaar 2021 werd er nog van uitgegaan dat er een positief resultaat van € 15.800,- zou worden behaald.

De jaarrekening laat echter een verlies zien van € 14.800,-.

De omzet van dranken en etenswaren is 55% lager uitgekomen dan was begroot.

Ook dit jaar heeft onze beheerder Klasien van Wijk voor een aantal uren een WW-uitkering gekregen en hebben de assistent beheerder en de administrateur afgezien van hun vergoeding. Hierdoor is € 19.000,- bespaard op de beheerkosten. Door gebruik te maken van verschillende subsidieregelingen is

in totaal een bedrag van € 9.778,- ontvangen van rijk, provincie en gemeente. Het zal duidelijk zijn dat de CazemierBoerderij financieel gezien weer een veer moet laten.

Gelukkig lijkt het er op dat we de boerderij weer zonder beperkingen voor allerlei activiteiten open

kunnen stellen. Als bestuur hebben we er het volste vertrouwen in dat de financiële positie zich zal herstellen als alle coronamaatregelen zijn opgeheven.

♦ *Henk van Wijk, penningmeester CazemierBoerderij*

Aangeboden erfgoed

S. Hovinga-Pol, Leek: schorten

R. Claasen, Tolbert: schortje

A.M. Schuiringa-Sybesma, Haren: kinderslaapmutsjes, doopjurk

H. Veen, Haulerwijk: petroleumlamp, klok

Mevr. A. van der Veen, Grootegeest: textiel, hoge hoed, ketel

R. de Boer-Stelma, Ureterp: ledenkaart Nederlandse Bond van Plattelandsvrouwen afd. Tolbert 1962

Mevr. M. Reinhart, Paterswolde: kaststel Delft Vieux, kwikbarometer model banjo (1850), asbakje voor 1 sigaar

Mevr. P.G. Bousema, Groningen: nietmachine uit 1926

K. Aalders-Cazemier, Reusel: familiefoto's, Raadselboekje

Alle schenkers heel hartelijk bedankt!

‘Het Nieuwe Raadselboekje, een verzameling aardige raadsels voor jong en oud’, is uitgegeven voor G.B. van Goor te 's Gravenhage (het jaartal ontbreekt). Het boekje is van Wemo Cazemier (1933) geweest en men kan zich voorstellen dat het gezin, vader, moeder, Cees, Hedde, Wemo en Wemie, op de zaterdagavond gezellig met elkaar aan de grote tafel zat, pinda's dopte op de krant en de raadsels probeerde op te lossen die Wemo voorlas. Bijvoorbeeld:

- ♦ Welke vogels leggen nooit eieren?
- ♦ Roept de koekoek voor Pinksteren of na Pinksteren?
- ♦ Ik ben de grootste wereldveroveraar. Mijn naam bestaat uit 4 letters. Voeg de letters d en u in mijn midden en ik ben de grootste overwinnaar in het leven geworden.

Hoe gedateerd zijn deze raadsels! Maar weet u de antwoorden?

Project Vrijheid verstopt in beton

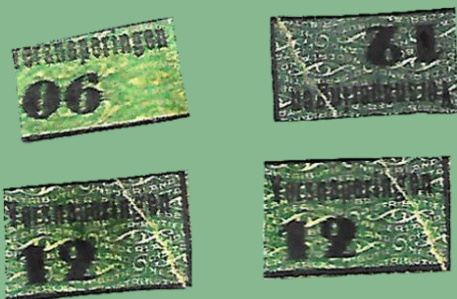
Kinderen beleven de Tweede Wereldoorlog bij de CazemierBoerderij

Het siloproject is een herinneringsmonument aan de Tweede Wereldoorlog, maar het heeft ook een educatief doel. Mensen die de oorlog bewust hebben meegemaakt zijn er bijna niet meer. Zij kunnen niet meer naar de scholen komen om hun verhaal over de oorlogsjaren te vertellen. ‘Vrijheid verstopt in beton’ neemt die taak over en laat jonge kinderen beleven wat er in hun eigen omgeving in die tijd is gebeurd.

In de maand april komen leerlingen van groep 6 van het Basisonderwijs naar de CazemierBoerderij. Na een rondje om de beschildeerde silo, waar in het kort iets over de zeven taferelen wordt verteld, volgt de verdieping. In kastjes die in de silo hangen zijn opdrachten verstopt, die te maken hebben met de afbeeldingen op de silo.

In het eerste kastje zitten rood-wit-blauwe speldjes verstopt, die de kinderen onzichtbaar gaan opspelden. Nationale uitingen waren verboden. Dan volgt een route in groepjes langs een aantal locaties in en om de boerderij, waar dieper wordt ingegaan op het verhaal.

Zo worden er vijf locaties bezocht met spannende zoekopdrachten en de daarbij behorende info. Het eindigt bij de Nederlandse vlag op de silo. Nederland is bevrijd, de speldjes mogen zichtbaar worden gedragen. Een onvergetelijke ochtend! De groepen 6 van alle scholen in de gemeente Westerkwartier zijn uitgenodigd om mee te doen.

Voorbeeld van een opdracht:

Katrijn Huizinga was koerierster. Ze bracht in het geheim bonnen naar onderduikadressen. Op de fiets (silo) maar ook met de kinderwagen.

Opdracht: zoek de bonnen. Er staat een oude kinderwagen met een dubbele bodem. De kinderen vinden bonnen met de opdruk ‘versnaperingen’. Daarmee mogen ze een ouderwets snoepje uit een stopfles pakken. Intussen vertelt een medewerker van het museum het verhaal over Katrijn, die Ravensbrück en Dachau overleefde.

Hannekemaaiers, ook dicht bij huis

Op de Donateursmiddag van 2 april 2022 komt Gerhild van Rooij naar Tolbert om haar verhaal over de Hannekemaaiers te vertellen. Hannekemaaiers waren seizoenarbeiders uit Duitsland die zomers te voet naar Nederland kwamen om op het land te werken. Dit begon in de zeventiende eeuw toen er in het rijke Nederland werk was voor arme mensen uit o.a. Westfalen. Het heeft geduurd tot begin twintigste eeuw, ongeveer tot de Eerste Wereldoorlog.

Bij dit interessante onderwerp moest ik denken aan ons interview met Andries van der Donk in 2001.

Hij werd in 1918 geboren in het Noorden van Tolbert, aan een boerenree die later werd verhard en nu Noorderweg heet. Hij was het jongste kind in het gezin, met elf broers en zussen boven hem.

Zoals de meeste boeren in het Noorden was zijn vader, Hedde van der Donk, een kleine boer, op een boerderijtje van 6 bunder en 30 are. Er stonden vier koeien op stal en er werden kalveren gemest. Daar kon het gezin niet van leven. Daarom ging zijn vader uit werken om de kost te verdienen: turf graven in het gebied rond Stadskanaal, naar de Groninger klei tijdens de oogst en zomers naar Friesland om te maaien. Hij was als het ware een **Groninger Hannekemaaiër**. In de winter maakte hij takkenbossen voor bakker Meek. *1)

Hij was veel van huis en dat betekende dat moeder Jacobje van der Donk-Bralts de boerderij moest doen. De koeien melken en het vee verzorgen. Elke morgen bracht ze de melk weg. Met de volle melkbus in de kruiwagen liep ze door de landerijen, langs de modderig smalle paden naar de Lijempf aan de Fabrieksree in Tolbert. Ze had altijd haast, want thuis had ze - toen Andries een baby was - vier kleine kinderen onder de zes jaar, die nog in hun bedje lagen als ze na het melken wegging. Om ze rustig te houden stopte ze de kinderen een lapje met rozijnen, gedrenkt in brandewijn, in de mond. Op een holletje liep ze met de lege kruiwagen terug naar huis, om de kleintjes uit bed te halen.

Zo ging dat zes dagen in de week, want vader Hedde was vaak de hele week van huis. Volgens Andries van der Donk, ging zijn vader het liefst naar Friesland. Daar zaten alle maaiers gezellig met elkaar te eten, onder een linnenrek als het warm was. Daar kwam de boerin vragen of ze genoeg eten hadden en waren ze om zeven uur 's avonds vrij. Dat was op de klei anders... En wat verdiende vader? Een rijksdaalder in de week. Het was hard werken.

De omgeving van hun boerderijtje was prachtig in die tijd. Allemaal natuur! Het wemelde van de vogels, regelmatig hoorde Andries de roerdomp, de weilanden waren bloemrijk. Maar dat veranderde toen in de dertiger jaren de Tolberter Petten in cultuur werden gebracht. *2)

***1) Takkenbossen**

Het Zuidelijk Westerkwartier kenmerkt zich door de boomwallen die de percelen land begrenzen.

Die werden op zijn tijd gesnoeid. Het snoeihout werd gebruikt om de kachel te laten branden, maar er ging ook een partij naar de bakker, die er de oven mee stookte. Het hout moest dan eerst gebundeld worden tot takkenbossen.

In het filmzaaltje in ons museum is een filmpje te zien over dit onderwerp. Onze filmploeg betrapte Jan Hazenberg in 2002 bij het zagen van een rij elzen achter zijn boerderij, De Holm 16 Tolbert. Het is duidelijk dat er toen geen takkenbossen meer naar de bakker gingen.

***2) Tolberter Petten**

Uitgebreide informatie over het in cultuur brengen van de Tolberter Petten kunt u vinden in onze bibliotheek. In 2007 heeft Marina van der Ploeg onderzoek naar dit project gedaan in het kader van de afstudeerscriptie voor haar Master Geschiedenis. De titel: 'Wijken en Petten, Werkverschaffing in de gemeente Leek, 1920-1935'.

Donateurs- middag op 2 april 2022, 14.00 uur

Gerhild van Rooij vertelt over
Hannekemaaiers en Kiepkerels.

Hannekemaaiers: landarbeiders die uit het Duitse grensgebied naar onze streken kwamen om in het seizoen te helpen met hooien.

Kiepkerels (ook wel lapkepopen genoemd): kooplui die probeerden hun waren aan de man (of meestal de vrouw) te brengen. In hun 'kiep' (korf) droegen ze artikelen mee die in elk huishouden regelmatig van pas kwamen. Garen, band, lapjes, doeken, zalfjes, pijptabak... Een flink aantal van die kooplui bleven in ons land hangen en stichtten daar winkels: Vroom en Dreesmann, Peek en Cloppenburg, C. en A. Brenninkmeijer en Sinkel (de Winkel van...) zijn de bekendste namen. Hun interessante geschiedenis wordt uit de doeken gedaan.

Opening

Over lapjes en doeken gesproken: op deze middag wordt ook de tentoonstelling met quilts en andere fraaie handwerken geopend (zie pagina 7).

Het was een project in het kader van de werkverschaffing. Iedere dag kwamen zo'n duizend man naar het gebied om sloten te graven, bussen vol uit de hele provincie. Andries zijn vader waarschuwde dat de hele natuur vernield zou worden. En dat gebeurde.

Toen Andries dertien jaar was moest hij van school. Twee van zijn broers waren kort na elkaar overleden en nu moest hij helpen op de boerderij. Er werd inmiddels land gehuurd aan 't Kret. Dat land was erg nat, het hooi werd met een 'slee' van het land gehaald.

Andries had het graag anders gehad. De Muziekschool was zijn doel, want hij was erg muzikaal. Daar was geen denken aan. Hij zou boer worden. Hij verdiende niks, maar had zijn eigen handeltje in kippen en konijnen om een 'buscent' te verdienen op de 'piekemarkt' in Groningen.

Andries van der Donk werd een goeie boer. Hij verdiepte zich in de afstamming van zijn vee, was op de hoogte van het stierenaanbod om niet alleen koeien te fokken die goed in het vlees zaten en veel melk gaven, maar hij fokte ook op een mooi exterieur van zijn koeien. Bij de jaarlijkse fokvedagen stond zijn vee vaak bovenaan.

Andries van der Donk (tweede van links) tijdens een veekeuring.

Hij kwam in de Aankoopcommissie van de Tolberter KI-vereniging en ging op pad met collega boeren en dierenarts Hepkema, om een geschikte stier uit te zoeken. Andries had zijn huiswerk altijd goed gedaan, zijn oordeel deed ertoe en hij kon goed rekenen.

Door de schaalvergroting in de veehouderij en de komst van het 'tankmelken' werd het steeds moeilijker om boer te zijn op de manier zoals hij dat graag wilde en altijd gedaan had.

De gezondheid werd er ook niet beter op en dat maakte dat Andries van der Donk begin tachtiger jaren van de vorige eeuw ophield met de boerderij. Van der Donk: "Ik ben boer geworden omdat ik geen keuze had, maar ik heb het altijd wel mooi gevonden. In het voorjaar met al die lammetjes. De natuur is zo mooi. En dat je alles zo zag opkomen. Het is elk jaar weer een wonder."

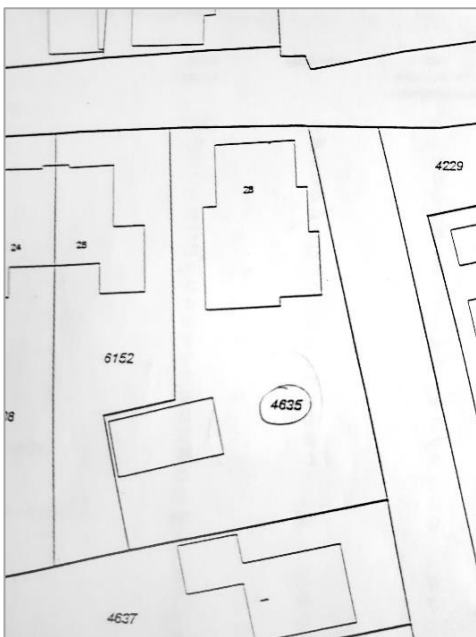
♦ Greet Atsma

Diepvries in Tolbert

Toen wij op 30 december 2003 het huis met vrijstaande schuur aan de Hoofdstraat 28 in Tolbert kochten, kenden we niet de geschiedenis van de schuur. Opvallend waren wel de muren met spouw en de zwart geteerde binnenmuren.

Al snel kwamen we erachter dat het een koel- of vrieshuis geweest moet zijn, wellicht van de spekclub 'Smakelijk Eten' of van bakker Meijer voor het invriezen van broden. De schuur stond immers op zijn grond, Hoofdstraat 26. In de archieven van en de verhalen over de huizen en bewoners van de Hoofdstraat in de PC van Fredewalda was niets te vinden. Op de redactie van 'Tolberter Erf' werd geopperd om de geschiedenis eens uit te pluizen. In het dorpsarchief van Bralt Hovinga in het archief op het gemeentehuis zat een mapje 'Diepvriesvereniging'.

Het verhaal begint in 1963 toen negen Tolberters de koppen bij elkaar staken om een vennootschap onder firma, een VOF, op te richten. Bij een VOF zijn de vennoten hoofdelijk aansprakelijk voor de schulden, maar delen ook gelijkelijk in de winst. Het waren ondernemers die in de verhuur van diepvrieskluizen wel brood zagen, in ieder geval het beleg op het brood.

In april 1963 wordt de Acte van Vennootschap ondertekend door de vennoten:

Cornelis Jan Siersma, timmerman-aannemer,
Harke Meek, timmerman-aannemer,
Willem Meek, fouragehandelaar,
Martinus Meijer, bakker,
Jan Christiaan Veeze, caféhouder,
Engbert Albertus Veeze, machinehandel,
Jan Koning, bakker,
Wiemer Renkema, winkelier,
Jan Venema, makelaar.

De volgende stap was een vergunning aanvragen bij het Ministerie van Volksgezondheid; de veterinaire hoofdinspecteur voedsel en het hoofd van de vleeskeuringsdienst in Leek werden door de beschikking geïnformeerd, na een kleine vier maanden kwam de beschikking binnen.

"Bij beschikking van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 8 augustus 1963 is aan C. Siersma te Tolbert, gem. Leek, vergunning verleend tot wederopzegging voor het oprichten, hebben of gebruiken van een inrichting tot bewaring van vlees onder koeling, in de vorm van diepvrieskluizen, gelegen aan de Hoofdstraat 26 te Tolbert, gem. Leek."

De vennootschap krijgt de naam 'Diepvries Tolbert en Omstreken' en heeft als doel, art. 1 van de statuten: *"de oprichting en exploitatie van één of meer diepvrieskluizen of diepvriesinstallaties in de ruimste zin van het woord"*.

Om het vrieshuis te kunnen bereiken werd een pad aangelegd vanaf de Leuringslaan over het terrein van de fouragehandel Meek met het recht van overpad.

Door elk van de vennoten werd een bedrag van fl. 1.500,- ingebracht, het firmakapitaal bedroeg dus fl. 13.500,-. Het eigenlijke doel was winst te maken door de verhuur van de kluisjes, hoeveel kluisjes er waren is niet bekend maar gemiddeld werden er 65 kluisjes verhuurd à fl. 75,-.

Uit de beschikbare winst- en verliesrekeningen blijkt dat in het oprichtingsjaar een verlies werd geleden van fl. 518,81. In de jaren 1970 t/m 1976 werd een totaal verlies geboekt van fl. 9.089,33.

De kapitaaldeelname per firmant bedroeg op 1 december 1976 nog maar fl. 502,82, dat betekende dat elke firmant fl. 997,18 van zijn inleg (fl. 1500,-) kwijt was.

En dan slaat het noodlot toe, op 1 december 1976 wordt de fouragehandel getroffen door een grote brand, de grote silo brandde tot de grond toe af. De brandweer bestreed het vuur vanaf het dak van het vrieshuis dat onder dat geweld schade op liep.

Ook hier gold: in de brand, uit de brand, in 1978 wordt het vrieshuis met het recht van overweg verkocht aan HDG, Horeca en Delicatessen Groot-handel Leek.

Op de winst- en verliesrekening per 1 juli 1978 prijkt dan een winst van fl. 7.066,02, mee door boekwinst bij verkoop en de uitkering van de verzekering staat er op de bank dan fl. 11.591,35, zodat per firmant de uitkering fl. 1.287,93 bedroeg.

In vijftien jaar een verlies van fl. 212,07 p.p. Daarmee is de VOF geliquideerd en is 'Diepvries Tolbert en Omstreken' geschiedenis geworden.

Met een brief van 7 maart 1979 besluit de minister de beschikking van 8 augustus 1963 in te trekken, want uit ambtsberichten is gebleken, dat deze inrichting als zodanig niet meer wordt gebruikt.

In 1985 koopt Siebrand Homan perceel Hoofdstraat 28 van Willem Meek en het vrieshuis op perceel Hoofdstraat 26, dat kadastraal bij perceel 28 wordt gevoegd. Het platte dak wordt vervangen door een zadeldak. Ook het vooraanzicht wordt ingrijpend veranderd, de toegangsdeur is vervangen door een garagedeur.

Tot zover een stukje dorpshistorie uit de 60-er en 70-er jaren.

♦ *Meindert Bouma*

Exposities

Quilts en andere handwerk-technieken

Al twee jaar staan de Quiltsters, kantslosters en handwerksters van de Vrouwen van Nu afdeling Tolbert in de startblokken om in de CazemierBoerderij hun werk tentoon te stellen. En nu gaat het toch echt gebeuren: van 2 april tot en met 11 juni.

Een quilt is eigenlijk een doorgestikte deken, die gemaakt wordt door drie lagen textiel op elkaar te naaien door middel van quilten, wat 'doorpitten' wordt genoemd. Dit gebeurde met de hand. Voor de toplaag worden allerlei soorten en maten lapjes aan elkaar genaaid: patchwork, wat lapjeswerk betekent. Er kan gespeeld worden met vorm, kleur en motief. Het quilten werd al gedaan door de Romeinen. Quilts waren aanvankelijk functioneel (warmte) en eenvoudig qua uitvoering. Pas later werd meer aandacht besteed aan het uiterlijk en werden ze versierd. In de 19-de eeuw namen Europese emigranten de quilttechniek mee naar Amerika, waar het erg populair werd vooral bij de Amish. Voor speciale gelegenheden, zoals geboorte en huwelijk, werd een quilt gemaakt. Door er symbolen in te verwerken gaven vrouwen hun mening over maatschappelijke gebeurtenissen. Zo kregen ze een historische waarde.

In de 70-er jaren van de vorige eeuw werd het quilten weer populair in Europa. Dat kwam door de grote quilttentoonstelling in New York die ook naar Parijs en Amsterdam ging. Hierdoor kwamen patchwork en quilten weer in de belangstelling, zij het op een moderne manier. Het quilten werd vrijer, tradities werden losgelaten, functioneel verschoof meer en meer naar decoratie. Ook de Quiltgroep van de Vrouwen van Nu ging hierin mee. Naast prachtige quilts zullen er ook fraaie werkstukken in de kantslo- en andere handwerktechnieken zijn te bewonderen.

Kom kijken! Individueel op de zaterdag of op afspraak in groepsverband, de hele week, behalve op dinsdag en donderdag: info@fredewalda.nl

CC-Races

Van half juni tot eind augustus 2022 wordt een expositie gehouden over de CC-races, wedstrijden voor motorcoureurs in Tolbert.

Aan de wieg van de Stichting CC-races stonden eind veertiger jaren van de vorige eeuw, Cees Siersma en Cees Sikkema (CC), twee Tolberter liefhebbers van de motorsport. In samenwerking met verschillende partijen, waaronder de VVV in Leek, kregen ze het voor elkaar dat in 1950 de eerste wedstrijd voor jonge motorcoureurs kon worden georganiseerd.

Oproep

Hoewel er nog veel materiaal is bij mensen die aan de organisatie van de laatste CC-races hebben deelgenomen, willen we hierbij een oproep doen om mooie verhalen over de CC-races met ons te delen. Stuur ze svp naar info@fredewalda.nl of bel met telefoon 0594-51 68 34 (Jur Engels).

Gerriet

Door de corona-perikelen vielen de voorbereidingen in het water en is de aangekondigde expositie rond kunstenaar Gerriet Postma verplaatst naar september tot en met november 2022.

Op 30 oktober a.s. zou hij 90 jaar zijn geworden; noteer al vast die dag!

Huiskamerproject in wording

Het bestuur is bezig om in samenwerking met de Gemeente Westerkwartier en Sociaal Werk De Schans Leek een huiskamerproject op te zetten.

Wat is eigenlijk het Huiskamerproject?

Vanaf een nog nader te bepalen moment wordt in de CazemierBoerderij aan de Hoofdstraat 27 in Tolbert, een inloop gehouden. Dit is bedoeld voor zelfstandig wonende inwoners – jong en oud – uit Tolbert en omgeving. Mensen ontmoeten elkaar en ondernemen samen verschillende activiteiten van 14.15 tot 16.45 uur. Het is vooral een heel sociaal gebeuren. Een ander kenmerk is de vrije, laagdrempelige inloop. Ook statushouders zijn van harte welkom.

Deze inlooppogelijkheid wordt begeleid door vrijwilligers. Zij draaien de groep en zijn aanspreekbaar als praatpaal en voor advies. Het is de bedoeling dat deelnemers dit op enig moment zelf gaan doen.

Welke activiteiten zijn er bij het Huiskamerproject?

Het zijn vooral huiselijke en sociale activiteiten zoals samen koffiedrinken en met elkaar praten maar er worden ook spelletjes gespeeld en creatieve activiteiten aangeboden. Ook is het mogelijk om informatiebijeenkomsten te houden over allerlei actuele en interessante onderwerpen. Met deelnemers worden mogelijkheden verkend. Daarbij is ook te denken aan samen eten en bewegen.

Hoe kunnen mensen zich aanmelden voor het Huiskamerproject?

Er is geen verwijzing of indicatie nodig, en geïnteresseerden zijn altijd van harte welkom. Het is uiteraard mogelijk om eerst een keer te komen kijken en de sfeer te proeven. Deelnemers bepalen altijd zelf of het Huiskamerproject bij hen past. Neem voor meer informatie en/of aanmelding voor het Huiskamerproject contact op met contactpersoon Bé Bosman.

Wat zijn de kosten?

De start van dit project, de kosten van het eerste jaar, wordt mogelijk gemaakt door een aantal nog te zoeken sponsors. De deelnemer betaalt vooralsnog alleen voor koffie of thee en overige consumpties. In een later stadium kan een eigen bijdrage aan de orde komen.

Vrijwilligers voor de begeleiding

We willen graag in contact komen met dorpsgenoten die het leuk lijkt om als vrijwilliger mee te doen aan deze nieuwe activiteit in ons dorp. Je kunt je bij bovengenoemde contactpersoon melden voor nadere informatie. Ook voor de lezers van dit Tolberter Erf is het mogelijk om mee te doen, als bezoeker en als vrijwilliger.

Nadere informatie kunt u krijgen bij Bé Bosman. Hij is bereikbaar via e-mail: bebosman@home.nl of telefoon: 06-51 57 85 71.

♦ *Bé Bosman, secretaris*

TOLBERTER ERF

Informatieblad van de Stichtingen CazemierBoerderij en Oudheidkamer Fredewalda

Bezoekadres:

CazemierBoerderij
Hoofdstraat 27
9356 AT Tolbert

Verhuur zalen en boerderij:

Telefoon 0594-51 24 48
Mobiel 06-21 30 64 80
E-mail info@cazemierboerderij.nl
www.cazemierboerderij.nl

Oudheidkamer en rondleidingen:

E-mail info@fredewalda.nl
www.fredewalda.nl

Secretariaat:

T.A. Koops-Klungers
Samuel Leviestraat 62
9351 BM Leek
Telefoon
0594-51 31 10

Bankrelatie IBAN:

NL77 RABO 0335 1800 35

Redactie:

Greet Atsma-Alberda
Meindert Bouma
Jur Engels

Redactie-adres:

G.H. Atsma-Alberda
Hoofdstraat 11
9356 AT Tolbert
Telefoon 0594-51 34 65
E-mail
atsma.alberda@gmail.com